

Bare krig

Mel: På mosekledd bakke

Nå har vi hatt krig både lenge og vel,
den burde vel snart være slutt.
De plaget og pinte hverandre i hjel,
et oppgjør med kuler og krutt.
Men oppe i Fredheim, der fortsetter slaget.
De tar ikke nettopp hverandre av dage.
Men kjekling og trette, det er deres fag.
Vi venter i spenning til oppgjørets dag.

De tapre soldater er stadig i strid.
De kjemper med penn og med munn.
De bruker sin lærdom med omhu og flid,
Og har mang en hyggelig stund.
Fra loft og til kjeller, det rister og knaker.
De kjemper for store og viktige saker.
Forleden så var det en skarp diskusjon.
Det gjaldt om den ene har egen kanon.

Den ene vil gjerne ha utbetalt lønn,
og fem tusen kroner det gjaldt.
Til styret for skolen han gikk med sin bønn,
og styret bevilget ham alt.
Den andre han syntes at det var forbanna.
Han skrev i avisen og nevnte blant anna,
At motparten hadde gjort ille og galt,
men begges innstilling var helt nasjonalt.

Så var det ei gryte som sto litt forkjært,
Og krigen fikk næring igjen.
De kjeklet om gryta så godt de har lært,
Og styret de tok seg av den.
Jeg trur da dom har det i Fredheim om dagen.
Jeg ler så jeg nesten får krampe i magen.
Når barna er like, så leker de best.
Av småting de lager en hyggelig fest.